

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság  
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2019.F.124/32.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2022. október 10. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

**h a t á r o z a t o t :**

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **nem követett el fegyelmi vétséget, ezért a fegyelmi eljárást megszünteti.**

Az eljárás során felmerült költségeket a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

**I n d o k o l á s**

**A bejelentés és az előzetes vizsgálat:**

2018.11.09-én érkezett a MÜK-höz a Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének bejelentése, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd összeférhetetlennek vélt ügyvállalásairól tájékoztatott, kifogásolta, hogy a kirendelt védővel szemben fennálló kizáró okot nem jelentette be az eljáró nyomozóhatóságnak.

2018.12.07-én a BÜK elnöke hivatalból elrendelte az előzetes vizsgálatot.

2019.01.21-én a BÜK fegyelmi biztosa a 2018.V.403/6. számú határozatával megszüntette az előzetes vizsgálatot.

2019.01.25-én a BÜK elnöke fegyelmi eljárás kezdeményezésére utasította a fegyelmi biztost, aki 2019.02.13-án visszavonta a korábbi megszüntető határozatát és kezdeményezte a fegyelmi eljárást.

2019.02.20-án a korábban eljáró Fegyelmi Tanács elnöke a vizsgálat kiegészítését rendelte el, amelynek eredményeképpen a fegyelmi biztos felhívására a bejelentő 2019.03.20-án érkezett átirattal kiegészítette a korábbi bejelentést, a fegyelmi biztos pedig kiegészítette a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatát.

**Alapeljárás:**

A korábban eljáró Fegyelmi Tanács 2019.05.06-án meghozott határozatával megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem követett el fegyelmi vétséget, ezért a fegyelmi eljárást megszüntette.

2019.06.11-én a fegyelmi biztos a BÜK elnökének utasítására fellebbezést terjesztett elő, amelynek eredményeképpen 2019.08.30-án a MÜK másodfokú Fegyelmi Tanácsa az elsőfokú Fegyelmi Tanács 2019.F.124/10. számú határozatát helyben hagyta.

A MÜK Országos Vezető Fegyelmi Főbiztosa a MÜK Országos Fegyelmi Bizottsága ellen keresetet nyújtott be a Törvényszékhez a MÜK alperes másodfokú és BRFB 2019.F.124/10. számú elsőfokú határozatának megsemmisítése, és az elsőfokú Fegyelmi Tanács új eljárásra utasítása iránt.

A Törvényszék 2020.10.15-én meghozott ítéletével a MÜK alperes másodfokú határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette és az első fokon eljáró kamarát új eljárásra utasította.

A MÜK Országos Vezető Fegyelmi Főbiztosa 2020.11.24-én a Kúriához felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Törvényszék ítéletének jogszabálysértő határozatára hivatkozással, kérve a MÜK másodfokú Fegyelmi Tanácsa által hozott határozat hatályban tartását.

A jelen Fegyelmi Tanács a 2019.F.124/26. sorszámú határozatával a fegyelmi eljárást a Kúria előtt folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás befejezéséig felfüggesztette.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a meghozott ítéletével a Törvényszék ítéletét hatályában fenntartotta.

A jelen Fegyelmi Tanács a Kúria fenti számú határozatára figyelemmel megállapította, hogy a 2019.F.124/26. sorszámú felfüggesztő határozat alapjául szolgáló ok megszűnt, így az eljárás folytatható.

### **Tényállás:**

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésre álló iratok, valamint a korábban lefolytatott eljárások adatai alapján a tényállást a korábban eljáró fegyelmi tanács határozatában írtakkal azonosan, de azt kiegészítve az alábbiak szerint állapította meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2010. év óta rendszeresen lát el kirendelt védői tevékenységet a Kerületi Rendőrkapitányságon.

Élettársa, dr. [...] 2017. szeptember 1. napjától kezdődően a Kerületi Rendőrkapitányság Alosztályának vezetője.

Kinevezésekor dr. [...] alosztályvezető a vizsgálati osztály és a kapitányság vezetőjét tájékoztatta arról, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az élettársa. Az élettársi kapcsolat ténye a vizsgálati osztály vezetője és a Kerületi Rendőrkapitányság vezetője által tudott volt.

Az ORFK Ellenőrzési Szolgálat névtelen bejelentést kapott a Kerületi Rendőrkapitányság állományában alosztályvezetői munkakört betöltő dr. [...] ellen, amely szerint az alosztályvezető parancsba adta beosztottjainak, hogy az eljárás alá vont ügyvédet rendeljék ki védőként büntetőügyekben. A bejelentés alapján indult parancsnoki vizsgálat megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvédet 2017. és 2018. évben összesen 13 alkalommal rendelték ki védőként, amelyek közül egy esetben a kirendelést a nyomozó hatóság visszavonta.

A nyomozóhatóság a védő kirendeléséről szóló határozatokat egyetlen egy esetben sem kézbesítette szabályosan az eljárás alá vont ügyvéd, mint védő részére, azonban a 2017.09.03., a 2017.10.04. és a 2018.06.10. napján kelt határozatok átvételét az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, a többitől nem szerzett tudomást.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2018. november 07-én a kerületi kapitányság vezetőjénél kezdeményezte a kirendelések alóli felmentését.

A névtelen bejelentés, majd a kapitányságvezető feljelentése alapján az alosztályvezető vonatkozásában indult büntetőeljárást a Nyomozóügyészség határozatával bűncselekmény hiányában megszüntette.

Az eljárás alá vont ügyvédet sem az ügyészség, sem a bíróság egyetlen büntetőügyből nem zárta ki. Az eljárás alá vont ügyvéd és élettársa semmilyen azonos ügyben nem jártak el.

### **A fegyelmi biztos végindítványa:**

A fegyelmi biztos végindítványában a jogerős bírósági határozat indokolásában írtak szerint kérte a tényállás megállapítását és annak jogi minősítését. A fegyelmi vétség enyhe súlyát, az eljárás alá vont ügyvéd terhére nem róható jelentős időmúlást, valamint az eljárás alá vont ügyvéd kedvező fegyelmi előéletét figyelembe véve írásbeli megrovás fegyelmi büntetésre tett indítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem ismerte el a terhére rótt fegyelmi vétséget, bejelentette, hogy a Kúria jogsértő ítéletére tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult a jogsértés megállapítása érdekében. Erre tekintettel kérte az eljárás felfüggesztését.

### **A fegyelmi tanács döntése:**

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) a fegyelmi felelősség megítélése alapjául szolgáló anyagi jogi rendelkezései 2018. január 1. napján léptek hatályba.

A jelen fegyelmi eljárás folyamatban léte alatt, 2018. december 22-én hatályba lépett, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 1.4. pontja értelmében a fegyelmi felelősség elbírálására - jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában - a fegyelmi vétség elkövetése idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni, míg az 1.5. pont szerint, amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

A FESZ 42.2. pontja alapján a szabályzat rendelkezéseit a 2019. január 1-jét követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló jelenleg hatályos 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat 14.1. és 14.5. pontja szerint a Szabályzat a MÜK honlapján történő közzétételt követő második hónap első napján lép hatályba (vagyis 2018. május 1-jén), amellyel egyidejűleg hatályát veszti az ügyvédi hivatás etikai szabályairól szóló 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat.

A jelen ügyben kifogásolt kirendelésekre 2017. szeptember 3. és 2018. július 21. napja között került sor, így az anyagi normák tekintetében a kirendelések időpontjától függően mind az 1998. évi XI. törvény (Üt.) és a 2018. április 30. napjáig még hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló többször módosított 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat (régi Etikai Szabályzat), mind az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) és a 2018. május 1. napjától hatályos, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÜK Szabályzat (ÜESZ) rendelkezéseit kell alkalmazni, továbbá 2019. január 1-jét követően az eljárás lefolytatására az Üttv. és a FESZ eljárásjogi rendelkezései az irányadóak.

A 2017. évi kirendelések időpontjában hatályos Üt. 31. § (2) bekezdése alapján a kirendelt ügyvéd köteles az ügyben eljárni, a hatóság idézésének eleget tenni, továbbá a terhelttel, illetve, ha az ügy természete lehetővé teszi, a képviselt személlyel a kapcsolatot felvenni.

Az Üt. 34. § (1) bekezdés a-g) pontja szerint a hatóság a kirendelt ügyvédet a kirendelés alól felmenti, ha a kirendelt ügyvéd kamarai tagsága megszűnt, az ügyvédi tevékenységét szünetelteti, ügyvédi tevékenységét felfüggesztették, nem szerepel a kirendelt ügyvédi jegyzéken, az ellenérdekű felet más ügyben képviseli, az ellenérdekű fél hozzátartozója, vagy a terhelttel, illetve a képviselt személlyel ellentétesen érdekelt. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a felsorolt esetek fennállását a kirendelt védő köteles a hatóságnak bejelenteni.

A 2018. január 1. napjától hatályos, az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 36. § (6) bekezdés a-g) pontja szerint a kirendelt ügyvéd a hatóságot haladéktalanul értesíti, ha a kamarai tagsága megszűnt, az ügyvédi tevékenységét szünetelteti, az ügyvédi tevékenységét felfüggesztették, a kirendelhető ügyvédek jegyzékében már nem szerepel, vagy vele szemben a III. Fejezet szerinti korlátozó okok valamelyike bekövetkezett.

Az Üttv. III. fejezet 20. § (2) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem vállalhatja ügyvédi tevékenység végzését olyan ügyben, amelyben korábban eljár

a) közhatalmi hatáskör gyakorlásával közvetlenül összefüggő feladat ellátására létesített korábbi jogviszonya keretében,

b) közjegyzőként, közjegyzőhelyettesként, bírósági végrehajtóként, végrehajtó-helyettesként, vagy

e) közvetítőként, választottbíróként vagy egyéb vitarendezési minőségben, kivéve a közvetítés eredményeként létrejött egyezség okiratra foglalását és kapcsolódó eljárásokban való jogi képviselést.

Ugyanezen szakasz (3) bekezdése szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója közhatalmi hatáskör gyakorlásával közvetlenül összefüggő feladat ellátására létesített jogviszonya megszűnését követő két évig nem láthat el jogi képviselést, illetve büntetőeljárásban védelmet azon közhatalmi hatáskört gyakorló szerv vagy jogutódja által folytatott közhatalmi eljárásban, amelynek a tevékenységében, valamint az irányításával vagy felügyeletével közvetlenül összefüggő feladat ellátásában e jogviszonya alapján, az annak megszüntetését megelőző öt évben részt vett.

Szintén e szakasz (4) bekezdése értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez - a tájékoztatását követően - hozzájárult.

Végül e szakasz (5) bekezdése kimondja, hogy a korábbi munkáltatójával szemben az ügyvédi tevékenység gyakorlója akkor folytathat ügyvédi tevékenységet, ha a munkavégzésre irányuló jogviszony legalább három éve megszűnt, és az ügy intézésében nem vett részt. A korábbi munkáltató e korlátozás alól felmentést adhat.

Vizsgálandók voltak továbbá e körben az irányadó büntetőeljárás törvény rendelkezései is. A bejelentésben hivatkozott büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 45. § (1) bekezdés b) pontja azt rögzíti, hogy nem lehet védő, aki az ügyben, mint bíró, ügyész, vagy mint a nyomozó hatóság tagja járt el, valamint az ügyben eljáró bírónak, ügyésznek vagy a nyomozó hatóság tagjának a hozzátartozója, míg a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 43. § (1) bekezdés b) pontja a régi Be. 45. § (1) bekezdés b) pontjával gyakorlatilag egyezően rendelkezik akkor, amikor kimondja, hogy nem lehet védő, aki az ügyben bíróként, ügyészként, vagy a nyomozó hatóság tagjaként jár vagy járt el, valamint ezek hozzátartozója.

A 2019. március 7-én kelt beadványában a bejelentő is kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd élettársa a bejelentésben megjelölt ügyeknek nem volt előadója, ekként az érintett ügyekben a nyomozó hatóság tagjaként nem járt el, ezért az eljárás alá vont ügyvéddel szemben hozzátartozói kapcsolaton alapuló kizáró ok nem áll fenn.

E körben nem elégséges az összeférhetetlenség megállapításához, hogy a nyomozó hatóság részéről valakinek utasítási, ellenőrzési, irányítási jogköre van, a jogszabály alapján az összeférhetetlenséget az érintett ügyben való konkrét eljárás alapozza meg. Ilyen eljárásra utaló tény azonban a fegyelmi eljárás során nem merült fel.

Az eljárás alá vont ügyvéd - három kivétellel (kettőt a fegyelmi eljárás korábbi szakaszában, majd egyet a bírósági szakban) - vitatta, hogy a bejelentésekben felsorolt 12 büntetőügyben védői kirendelő határozatot kapott volna, így e körben a korábbi fegyelmi tanács a vizsgálat kiegészítése során további okirati bizonyítékokat szerzett be. Ezekből a kirendelés ténye ugyan megállapítható volt, arra azonban, hogy a kirendeléseket az eljárás alá vont ügyvéd részére szabályszerűen kézbesítették volna, vele közölték volna, nem tudott hitelt érdemlő bizonyítékokat csatolni a bejelentő, így e tekintetben az eljárás alá vont ügyvéd védekezése sem volt cáfolható.

A bejelentő által csatolt, a védőnek a kirendelés tényéről és az eljárási cselekményről való telefonos tájékoztatásának megtörténtéről felvett feljegyzések, amelyek nem egy esetben hétvégi, késő éjszakai, vagy hajnali értesítésekre vonatkoznak, nem bizonyítják hitelt érdemlően az eljárás alá vont ügyvéd tudomásszerzésének megtörténtét, továbbá nem pótolják a kirendelő határozat szabályszerű kézbesítésének elmulasztását. A feljegyzések ebben a körben bizonyító erővel abban a tekintetben rendelkeznek, hogy a feljegyzést kiállító az abban foglalt nyilatkozatot megtette, de a nyilatkozat valóságtartalma tekintetében bizonyító erővel nem bírnak. A kirendelő határozat kézbesítésének mellőzésére sem a régi, sem az új Be. nem adott lehetőséget, mind a régi Be. 169. § (4) bekezdése, mind az új Be. 364. § (2) bekezdése a határozat kézbesítés útján történő közlését írja elő, a távbeszélőn történő közlés lehetőségét pedig egyik eljárásjogi törvény sem ismeri.

A Kúria BH2015.5.143. számú elvi határozata és a BH2019.7.194. számú eseti döntése szerint vitatás esetén a jogszabályban előírt szabályszerű közlés nélkül a tudomásszerzés nem bizonyított.

A Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének a fegyelmi iratokhoz csatolt iratából kiderült, hogy a kézbesítés egyik esetben sem tekinthető szabályosnak, tehát közlés nem volt.

A bejelentő felhívás ellenére sem tudta igazolni azt, hogy a kirendelő határozatok esetében szabályszerű kézbesítésre sor került volna.

Rámutat ugyanakkor a Fegyelmi Tanács arra is, hogy még abban az esetben sem követett volna el mulasztást az eljárás alá vont ügyvéd, ha a bejelentő hitelt érdemlően tudta volna igazolni, hogy a kirendelésekről az eljárás alá vont ügyvéd szabályszerű értesítése megtörtént, figyelemmel arra, hogy a fentiekben hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében nem merült fel olyan összeférhetetlenséget ténylegesen megvalósító ok, amely vonatkozásban az eljárás alá vont ügyvédet bejelentési kötelezettség terhelte volna (Üt. 34. § és Üttv. 36. §).

A Fegyelmi Tanács egyetértett a korábban eljáró fegyelmi tanácsokkal és bíróságokkal abban, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét csak a tényállásban említett három büntetőeljárásban való részvétel kapcsán kell vizsgálni, amelyekben való védői kirendelésekről bizonyíthatóan – jelen esetben általa elismerten – tudomása volt. Azokban az ügyekben, amelyekben a kirendelésről nem volt bizonyíthatóan tudomása, a fegyelmi felelőssége is kizárt.

A Fegyelmi Tanács egyetértett az eljáró bírósággal abban is, hogy az ügy tárgya nem a védővel szembeni kizárási ok megállapítása, mert az a kérdés a büntetőeljárásra tartozik.

Ugyanakkor az eljárás alá vont ügyvéd cselekményének, vagy mulasztásának megítélése során igenis jelentőséggel bír, hogy kizárási ok megállapítására a büntetőeljárásban nem került sor.

Üt. 34. § (1) A hatóság a kirendelt ügyvédet a kirendelés alól felmenti, ha a kirendelt ügyvéd g) a terhelttel, illetve a képviselt személlyel ellentétesen érdekelt.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetek fennállását a kirendelt ügyvéd köteles a hatóságnak bejelenteni.

Üttv. 20. § (1) Az ügyvéd, az európai közösségi jogász és a külföldi jogi tanácsadó (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd) nem vállalhatja ügyvédi tevékenység végzését olyan ügyfelek számára, akiknek az érdekei egymással ütköznek, továbbá akkor sem, ha az ügyfél érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek. E tilalom akkor is alkalmazandó, ha az érdekek jövőbeli összeütközése előrelátható.

Üttv. 36. § (6) A területi kamara és a kirendelt ügyvéd a hatóságot haladéktalanul értesíti, ha a kirendelt ügyvéd

e) vele szemben a III. Fejezet (lsd. Üttv. 20. §) szerinti korlátozó okok valamelyike bekövetkezett.

A 8/1999. (III.22.) MÜK Szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (régi Etikai Szabályzat) 15/5. pontja kimondja, hogy az ügyvéd kiemelt figyelmet tanúsítson annak érdekében, hogy munkája során az összeférhetetlenség bármilyen formájának még a látszata se merülhessen fel.

A 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól 4.1. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosultnak kiemelt figyelmet kell fordítania arra, hogy munkája során még a látszata se merülhessen fel az Üttv. szerinti összeférhetetlenség bármely formájának.

Az eljárás alá vont ügyvéd által elismerten tudomására jutott három ügy kapcsán a Fegyelmi Tanácsnak azt kellett vizsgálnia, hogy megállapítható-e fenti szabályok eljárás alá vont ügyvéd általi megsértése, illetve meg kellett határozni a magatartás következményeit.

2017. évi I. törvény a közigazgatási perrendtartásról (Kp.), kimondja:

96. § [Anyagi jogerőhatás] A közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálata tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanazon közigazgatási tevékenység jogszerűségének vizsgálatára a felek vagy az érdekeltek új keresetet indíthassanak vagy azt egyébként vitássá tehessék.

97. § [A határozatok teljesítése] (4) A bíróság határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban és a cselekménynek a bíróság határozatával elrendelt megvalósítása során köti az eljáró közigazgatási szerveket.

A Fegyelmi Tanács nem mellőzhette annak megállapítását, hogy az eljárás alá vont ügyvéd magatartása kimerítette az anyagi jogi szabályokban előírtakkal ellentétes magatartást, pontosabban mulasztást. Az eljárás alá vont ügyvéd magatartása tehát megvalósította az anyagi jogi szabályokban megfogalmazott összeférhetetlenségi tényállást.

A fennállt hozzátartozói viszony nem zárta ki annak elvi lehetőségét, hogy esetlegesen valakiben az ügyvállalás összeférhetetlenségének látszata teoretikusan felmerüljön, bár az összeférhetetlenséget megalapozó valós érdekellentét soha ténylegesen nem nyilvánult meg és nem öltött testet semmilyen értékelhető, vagy valószínűsíthető formában.

A Fegyelmi Tanács a fenti megállapítást - a jelen megismételt eljárásban hozott határozat jogszerűsége érdekében, a Kp. 96. § és 97. §-ában írt kötőerő miatt, a bírósági ítéletek indokolásában megfogalmazott kötelező jellegű iránymutatás szerint - kénytelen volt megtenni, még akkor is, ha azzal nem feltétlenül értett egyet.

Ugyanakkor a vétkesség súlyának és a magatartás következményeinek meghatározása mind a Törvényszék, mind a Kúria ítélete szerint már nem tartozik a bíróság kasszációs jogkörébe, az egyértelműen az eljáró Fegyelmi Tanács hatásköre. Ha nem így lenne, akkor a bíróság saját maga megváltoztathatta volna az általa jogsértőnek ítélt határozatot, de helyesen, nem így járt el.

Ezzel megadta a lehetőséget és egyben kötelezte is az új eljárásban eljáró Fegyelmi Tanácsot, hogy saját hatáskörében eljárva maga határozza meg az eljárás alá vont ügyvéd formálisan valóban anyagi jogszabályba ütköző magatartása vétkességének súlyát és szankcióját.

A Fegyelmi Tanács az adott magatartás tekintetében a vétkesség mértékének és megállapításának során az alábbi körülményeket mérlegelte:

- Az alosztályvezető a kinevezésekor, tehát már 2017. szeptember 1. napján bejelentette a kapitányságon a 2010 év óta kirendelt védőként számos ügyben eljáró ügyvéddel fennálló hozzátartozói viszonyt, ami a munkatársak között egyébként is ismert volt.

A kirendelésekre ezt követően kerül sor.

- Sem korábban, sem a bejelentést követően nem merült fel semmilyen, az összeférhetetlenségre vagy az azt megalapozó érdekellentétre, sőt annak ténylegesen megvalósuló, konkrét lehetőségére utaló körülmény, tény.

- Az eljárás alá vont ügyvéd a kamarához történt bejelentést megelőzően szintén bejelentéssel élt a kapitányság felé.

- Az eljáró hatóságok, tehát sem az ügyészség, sem a bíróság nem állapított meg érdekellentétet, sőt az eljárás alá vont ügyvédet kérése ellenére sem mentették fel a kirendelések alól, és nem is zárták ki az eljárásokból.

- Az érintett személyek soha nem jártak el azonos ügyben.

- A kirendelések nem az adott alosztályvezetőtől, hanem a Bűnügyi Osztály vezetőjétől, vagy a kapitányság vezetőjétől származtak.

- Az alosztályvezetővel szembeni vizsgálat egy névtelen bejelentés alapján indult.

- Az alosztályvezetővel szembeni indult vizsgálat, majd feljelentés alapján lefolytatott büntetőeljárást az ügyészség bűncselekmény hiányában megszüntette.

További szempont volt az is, hogy a Fegyelmi Tanács is osztja a MÜK Országos Fegyelmi Bizottsága jogi képviselőjének Kúriához címzett felülvizsgálati kérelemben részletesen kifejtett álláspontját. Eszerint a régi Üt. 34. § (2) bek. (összeférhetetlenség) és a régi Etikai Szabályzat 15/5. pontjának (annak látszata), hasonlóképpen az Üttv. 20. §, 36. § (6) bek. e) pontja és az ÜESZ 4.1. pontjának az együttes megsértése kizárt, hiszen, ha valaki már kimeríti az összeférhetetlenség valamely kritériumát, az már több, mint annak a látszata és ez fordítva is igaz, ha valaki csak összeférhetetlennek látszik, akkor még biztosan nem az, hiszen csak annak látszik. A két tényállás egymást kiegészíti, és nem valósulhat meg egyszerre.

Jelen esetben a törvényi tényállás formális kimerítése abban valósult meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a hatósághoz intézett bejelentését nem a kirendelés tudomására jutásakor, hanem csak később tette meg, bár foganatja annak sem lett, hiszen a kirendelések alól az eljáró hatóságok nem mentették fel.

A Fegyelmi Tanács, élve a közigazgatási bíróságok ítéleteiben leírt lehetőséggel és egyben kötelezettséggel, az ott írtakkal összhangban megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mulasztása ellentétben áll a régi Etikai Szabályzat 15/5. és az ÜESZ 4.1. pontjában írtakkal.

A Fegyelmi Tanács mérlegelve a fenti szempontokat arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd szándéka sem eshetőlegesen, sem direkt módon nem irányult arra, hogy azzal bárkiben az összeférhetetlenség látszatát keltse, vagy azt leplezze. Az összeférhetetlenség látszata, mint lehetséges következmény elmaradásában sem bízott könnyelműen és nyilván egyenes szándékkal sem akarta azt. A lehetséges következmény tekintetében nem mulasztotta el az elvárható körültekintést, különösen úgy, hogy az alosztályvezető a bejelentést már kinevezésekor megtette ugyanannál a hatóságnál, amelynél később az eljárás alá vont ügyvéd is, illetve a hozzátartozói viszony a munkatársak között egyébként is ismert volt, és a kirendelésekre ezt követően, ezek hivatalos és nem hivatalos ismeretében kerül sor.

Az Üttv. 107. § szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Jelen esetben a Fegyelmi Tanács a törvény által kizárólag részére biztosított és az eljárt bíróságok által sem kétségbe vont mérlegelési jogkörében arra a döntésre jutott, hogy a fegyelmi vétség megállapításához szükséges alanyi feltételek valamelyike hiányzik, ugyanis a tényállásban írt magatartás megvalósult, de a vétkesség, vagy felróhatóság foka, annak súlya nem éri el az értékelhető szintet, így az nem minősül sem szándékos, sem gondatlan magatartásnak, ezért nem valósulhatott meg a fegyelmi vétség.

A Fegyelmi Tanács az érdemi döntésre és annak indokaira tekintettel mellőzte az eljárás felfüggesztését. A Kúria ítéletét a jelen eljárás keretében nincs mód felülbírálni. Az EJEB előtti eljárás eredményének bevétele indokolatlanul elhúzná a már egyébként is hosszadalmas fegyelmi eljárást. A bíróság, illetve a fegyelmi hatóság hatáskörébe tartozó kérdések tisztázása és elkülönítése a fentiek szerint megtörtént. Amennyiben később az EJEB előtti eljárás eredményeként olyan nem várt új tény, vagy bizonyíték keletkezne, amit a jelen ügyben nem volt lehetőség elbírálni, az arra jogosultak az Üttv. 141. §-ában írt feltételek mellett új eljárás lefolytatását kezdeményezhetik, így az eljárás alá vontat sérelem akkor sem érheti.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy a Fegyelmi Tanács egyszerű megítélésű ügyben a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg. A FESZ 22.1. pontja értelmében a fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.

Jelen ügyben a tényállás az eljárás korábbi szakaszaiban tisztázódott, a Fegyelmi Tanácsnak jogkérdésben kellett döntenie.

A fentiekre és az ügy összes körülményeire tekintettel a Fegyelmi Tanács az Üttv. 131. § (3) bekezdés b) pontja alapján – figyelemmel a FESZ 22.2. pontjában foglaltakra – a fegyelmi eljárást fegyelmi vétség hiányában megszüntette.

A jelen eljárással felmerült költséget a FESZ 40.6. pontja alapján a Budapesti Ügyvédi Kamara viseli.

A Fegyelmi Tanács határozata 2022. november 26. napján jogerős.

*(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2019. F. 124.)*